

13 June 2025

**Sustainability Regulations and the
Impact on the Business Landscape &
Conformity Assessment Bodies**
EUROLAB Position Paper

The term ESG (Environmental, Social, and Governance) is used to define “the factors that make a company sustainable through its environmental, social, and governance commitments, without ever neglecting financial aspects.” Corporate sustainability has increasingly been regulated under frameworks such as ESG, promoted by the UN through the Sustainable Development Goals (SDGs). ESG was conceived as a standard to measure corporate responsibility in three key areas: environmental, social, and governance. The ESG framework has been formalised in regulations such as the Corporate Sustainability Reporting Directive (CSRD) in Europe. Although it was adopted with the intention of improving sustainable practices in companies and increasing transparency by disclosing their actions to avoid greenwashing, this standard has become a bureaucratic tool emulating the principles of centralized planning, while creating more questions, unclarities and the need for additional resources for companies in order to meet all the legislative reporting requirements. Rather than fostering substantive changes, this approach promotes formal compliance and discourages innovation, continuous improvement, as well as the dynamics of a free market. As a result, many companies divert resources towards regulatory and bureaucratic compliance instead of investing in genuine sustainable solutions.

The problem is not that Europe lacks ideas or ambition. We have many talented researchers and entrepreneurs filing patents. But innovation is blocked at the next stage: we are failing to translate innovation into commercialisation, and innovative companies that want to scale up in Europe are hindered at every stage by

**Регламенти за устойчивост и въздействие върху
бизнес картината и органи за оценка на
съответствието**

Документ за позицията на EUROLAB
© превод Буллаб

Понятието ESG (Environmental, Social, and Governance) се използва за определяне на „факторите, които правят една компания устойчива чрез нейните екологични, социални и управленски ангажименти, без въобще да пренебрегват финансовите аспекти“. Корпоративната устойчивост все повече се регулира от рамки като ESG, насърчавани от ООН чрез Целите за устойчиво развитие (ЦУР). ESG е замислен като стандарт за измерване на корпоративната отговорност в три ключови области: екологична, социална и управленска. Рамката ESG е формализирана в регламенти като Директивата за докладване на корпоративната устойчивост (CSRD) в Европа. Въпреки че беше приет с намерението да подобри устойчивите практики в компаниите и да увеличи прозрачността чрез разкриване на действията им за избягване на зелените изисквания, този стандарт се превърна в бюрократичен инструмент, който подражава на принципите на централизирано планиране, като същевременно създава повече въпроси, неясноти и необходимост от допълнителни ресурси за компаниите, за да изпълнят всички законови изисквания за отчитане. Вместо да насърчава съществени промени, този подход насърчава формалното съответствие и обезсърчава иновациите, непрекъснатото усъвършенстване, както и динамиката на свободния пазар. В резултат на това много компании отклоняват ресурси към регулаторно и бюрократично съответствие, вместо да инвестират в истински устойчиви решения.

Проблемът не е, че на Европа ѝ липсват идеи или амбиция. Имаме много талантиви изследователи и предприемачи, които регистрират патенти. Но иновациите са блокирани на следващия етап: ние не успяваме да превърнем иновациите в комерсиализация, а иновативните компании, които искат да се разширят в Европа, са възпрепятствани на всеки етап от

inconsistent and restrictive regulations.1 As a result, many European entrepreneurs prefer to seek financing from Non-EU venture capitalists and scale up in the US market. Between 2008 and 2021, close to 30% of the “unicorns” founded in Europe – startups that went on to be valued over USD 1 billion – relocated their headquarters abroad, with the vast majority moving to the US.2

These policies also negatively affect Conformity Assessment Bodies (CABs). As companies allocate more resources to meet regulatory requirements, without a guaranteed proportional increase in the consumption of their products or services, many struggle to maintain production levels. Ultimately, this can lead to the closure of numerous businesses, directly impacting CABs by reducing their client base. At first glance, it may seem that these new regulations would benefit the CABs market, as they increase revenue from conformity assessments of products and services against regulations or standards. However, when regulatory pressure becomes excessive, the market suffers (SMEs close, and large companies relocate to more favourable territories), and this also impacts the CABs market by reducing the number of clients.

Given the up-mentioned current concerns, EUROLAB calls for deregulation and simplification of the ES bureaucratic approach, instead of setting more regulatory constraints that on long term will impact the profit and financial sustainability of CABs that on a longer term will prefer to move their activities outside Europe. More regulation means the need for more resources for CABs to comply with all the requirements. These additional efforts related costs will be reflected in the higher increase of the price of the service/ product offered to the clients, leading to potential loss of the clients and the move of the industry outside of Europe. Also keeping in mind, that ESG covers a very important pillar including the economic sustainability

непоследователни и ограничителни разпоредби.1 В резултат на това много европейски предприемачи предпочитат да търсят финансиране от рискови капиталисти извън ЕС и да се разрастват на пазара в САЩ. Между 2008 г. и 2021 г. близо 30% от „еднорозите“, основани в Европа – стартиращи фирми, които впоследствие бяха оценени над 1 милиард USD – преместиха централите си в чужбина, като по-голямата част от тях се преместиха в САЩ.2

Тези политики се отразяват отрицателно и на органите за оценка на съответствието (ООС). Тъй като компаниите разпределят повече ресурси, за да изпълнят регулаторните изисквания, без гарантирано пропорционално увеличение на потреблението на техните продукти или услуги, много от тях се борят да поддържат нивата на производство. В крайна сметка това може да доведе до закриване на множество фирми, пряко засягайки ООС чрез намаляване на клиентската им база. На пръв поглед може да изглежда, че тези нови разпоредби биха били от полза за пазара на ООС, тъй като те увеличават приходите от оценки на съответствието на продукти и услуги спрямо разпоредби или стандарти. Въпреки това, когато регулаторният натиск стане прекомерен, пазарът страда (МСП се затварят, а големите компании се преместват на по-благоприятни територии) и това също оказва влияние върху пазара на ООС, като намалява броя на клиентите.

Като се имат предвид споменатите по-горе опасения, EUROLAB призовава за дерегулация и опростяване на бюрократичния подход на ЕС, вместо да се определят повече регулаторни ограничения, които в дългосрочен план ще повлияят на печалбата и финансовата устойчивост на ООС, които в по-дългосрочен план ще предпочетат да преместят дейността си извън Европа. Повече регулиране означава необходимост от повече ресурси за ООС, за да отговарят на всички изисквания. Тези допълнителни разходи, свързани с усилията, ще бъдат отразени в по-високото увеличение на цената на предлаганата услуга/продукт на клиентите, което ще доведе до потенциална загуба на клиенти и преместване на индустрията извън Европа. Също така имайки предвид, че ESG покрива много важен стълб, включително икономическата устойчивост на компания, основана на пазарната конкурентоспособност.

of a company based on market competitiveness.

It is of high importance to build smart, operational and sustainable ESG strategies within the companies and to apply specific expertise to enhance different sustainable best practices. However, instead of diverting the resources towards the development of such strategies and innovation, companies are forced to devote their resources to bureaucratic compliance with little practical utility. This problem is particularly challenging in small and medium-sized enterprises (SMEs), which lack the capacity that large corporations have to efficiently meet regulatory requirements. A market that was originally dynamic, consisting of businesses of all sizes, becomes stifled when SMEs - the most vulnerable sector, are driven out by "the law of unintended consequences" -, leaves the market to lose certain economies of scale that are critical for highly specialised business ecosystems. This affects both the business landscapes and Conformity Assessment Bodies (CABs), as the reduction in the number of businesses directly impacts the volume of work for CABs.

Sustainability cannot be imposed through centralised regulations. Instead, it arises from the spontaneous interaction between private incentives, competition in open markets, and the responsible management of resources, grounded in the respect for property rights. This approach enables companies to effectively adapt to market demands and the specific realities of their sectors while fostering innovative solutions that promote long-term sustainability.

Regulatory frameworks such as ESG and CSRD (Corporate Sustainability Reporting Directive) impose disproportionate burdens on businesses, particularly small and medium-sized enterprises (SMEs), which lack the same resources as large corporations to adapt to increasing regulatory pressures and demands.

От голямо значение е да се изградят интелигентни, оперативни и устойчиви ESG стратегии в рамките на компаниите и да се приложи специфичен опит за подобряване на различни устойчиви най-добри практики. Въпреки това, вместо да насочват ресурсите към разработването на такива стратегии и иновации, компаниите са принудени да посветят ресурсите си на бюрократично съответствие с малка практическа полза. Този проблем е особено предизвикателен за малките и средни предприятия (МСП), които нямат капацитета, който имат големите корпорации, за да отговорят ефективно на регулаторните изисквания. Пазар, който първоначално е бил динамичен, състоящ се от предприятия от всякакъв размер, се задушава, когато МСП – най-уязвимият сектор, са изтласкани от „закона за непредвидените последици“ –, оставя пазара да загуби определени икономии от мащаба, които са критични за високоспециализираните бизнес екосистеми. Това засяга както бизнес средата, така и органите за оценка на съответствието (ООС), тъй като намаляването на броя на предприятията пряко влияе върху обема работа на ООС.

Устойчивостта не може да бъде наложена чрез централизирани регулации. Вместо това възниква от спонтанното взаимодействие между частните стимули, конкуренцията на отворените пазари и отговорното управление на ресурсите, основано на зачитането на правата на собственост. Този подход позволява на компаниите ефективно да се приспособят към изискванията на пазара и специфичните реалности на техните сектори, като същевременно насърчават иновативни решения, които насърчават дългосрочната устойчивост.

Регулаторни рамки като ESG и CSRD (Директива за корпоративно отчитане на устойчивостта) налагат непропорционална тежест на бизнеса, особено на малките и средни предприятия (МСП), които нямат същите ресурси като големите корпорации, за да се адаптират към нарастващия регулаторен натиск и изисквания.

This not only creates inequalities in the market but also leads to business closures, reduces competition, and limits the ability of Conformity Assessment Bodies (CABs) to operate efficiently.

Increasing the sustainability of products and services is vital for the future of the European society. Based on the above-mentioned aspects, it is important to note that a high degree of proportionality, when it comes to legislative demands and the impact they might have on the business, it is very important, while, of course, building up and investing resources on a strong culture of sustainability, rather than bureaucratic constraints.

Това не само създава неравенства на пазара, но също така води до закриване на предприятия, намалява конкуренцията и ограничава способността на органите за оценка на съответствието (ООС) да работят ефективно. Повишаването на устойчивостта на продуктите и услугите е жизненоважно за бъдещето на европейското общество. Въз основа на гореспоменатите аспекти е важно да се отбележи, че високата степен на пропорционалност, когато става въпрос за законодателни изисквания и въздействието, което те могат да окажат върху бизнеса, е много важно, като, разбира се, изграждането и инвестирането на ресурси в силна култура на устойчивост, а не бюрократични ограничения.